

Februar 2020

Kære modtager af nyhedsbrevet!

Denne gang har vi fokus på søndagsskolearbejdet i byen Byurakan. Et frugtbart arbejde som Hanne Frøkjær-Jensen har fulgt gennem alle de år Armeniermissionen har støttet søndagsskolearbejde i Armenien.

God læselyst og tak for forbøn og anden støtte.

Byurakan – en kirke genopstår

Det er et fast programpunkt på en Felixrejse til Armenien, at vi en formiddag besøger landsbyen Byurakan. Den ligger små 30 km nordvest for hovedstaden Yerevan og ca. 800 m oppe i bjergene. Beliggenheden gør den lille by til et eftertragtet udflugts- og feriemål om sommeren, når heden kan være kvælende i Yerevan. Men når Felixgæster stiler mod Byurakan er det ikke klimaet, men kirken der er attraktionen.

Da Dansk Armeniermission i midten af 90'erne gerne ville starte et arbejde til støtte for den gamle ortodokse armenske kirke, som havde lidt hårdt under kommunistisk sovjetisk styre i 70 år, foreslog den øverste ledelse i kirken, at vi skulle samle penge ind til at renovere den gamle kirke i Byurakan.

1 Kirken i Byurakan

Kirken havde et fundament, der gik tilbage til det 4. årh., da kristendommen blev indført i landet. Der var gennem århundreder bygget videre på den, og den havde efterhånden opnået en statelig størrelse af en landsbykirke at være. Men i løbet af de mange år under det

sovjetiske kommunistiske styre var ilde set blandt de ledende i landet at beskæftige sig med kirken. Der var hverken præst eller nogen andre som tog vare på kirken, og den forfaldt totalt. Den endte med at blive brugt som landsbyens fælles stald, uden tag og med knuste ruder, rent ud sagt en ruin.

Katolikosen, kirkens øverste leder, lovede DAM, at hvis vi kunne skaffe penge til renovering af kirken, ville han spendere en præst, der kunne gøre tjeneste dér og bo i byen. Det har nu fungeret i 20 år. Kirken står der, præsten er der, og han tager imod os, når vi kommer. Det oplevede vi midt i september 2019. Han holder en liturgisk andagt for os og fortæller lidt om sognet og søndagsskolen, som har været der i nogle år. Vi danske får lov til at synge en salme, og vi giver præsten en gave til den lokale søndagsskole.

2 Indtryk fra arrangementet i kirken

Så går vi i samlet flok til et privat hjem, hvor en overdådig formiddagskaffe venter. Vi besøger to familier skiftevis. Det er folk som var med til at bakke op om renoveringen i sin tid og som stadig føler sig ansvarlige for at passe på kirken og dens omgivelser. Den danske opbakning og støtte til kirken huskes. Ikke bare fordi det er nævnt på en plade på kirkens mur, men især fordi kontakten gennem årene er holdt ved lige gennem sammenhold omkring søndagsskolen og andre kirkelige initiativer i byen.

Villaen - nyt liv i Byurakan

Da vi på rejsen til Armenien i september kom til Byurakan, blev vi vidne til en åndelig og kulturel velsignelse som vi for år tilbage slet ikke havde turdet drømme om. For 12 år siden bevilligede Dansk Missionsråds U-landsafdeling et beløb til udvikling i

Byurakan. Der blev lavet en kontrakt om renovering af en gammel armensk villa der havde tilhørt biskoppen. Der var ingen fritidstilbud til børnene i byen – det skulle villaen nu danne ramme om. Der blev også givet støtte til undervisning i computer og syning for drenge og piger i to år i villaen. Efter de to år skulle kirken overtage arbejdet. Det skete dog ikke, selv om den renoverede bygning fint kunne bruges til kirkelige formål.

Anna- Katrine Pedersen der på det tidspunkt var ansat af Dansk Armeniermission havde brugt to år på at planlægge arbejdet og udvikle retningslinjer for børneprojektet i villaen, men det lykkedes ikke at fortsætte arbejdet. Kirken ville ikke gå ind i det og ikke betale. Så dér lå bygningen, ingenting skete og tiden gik.

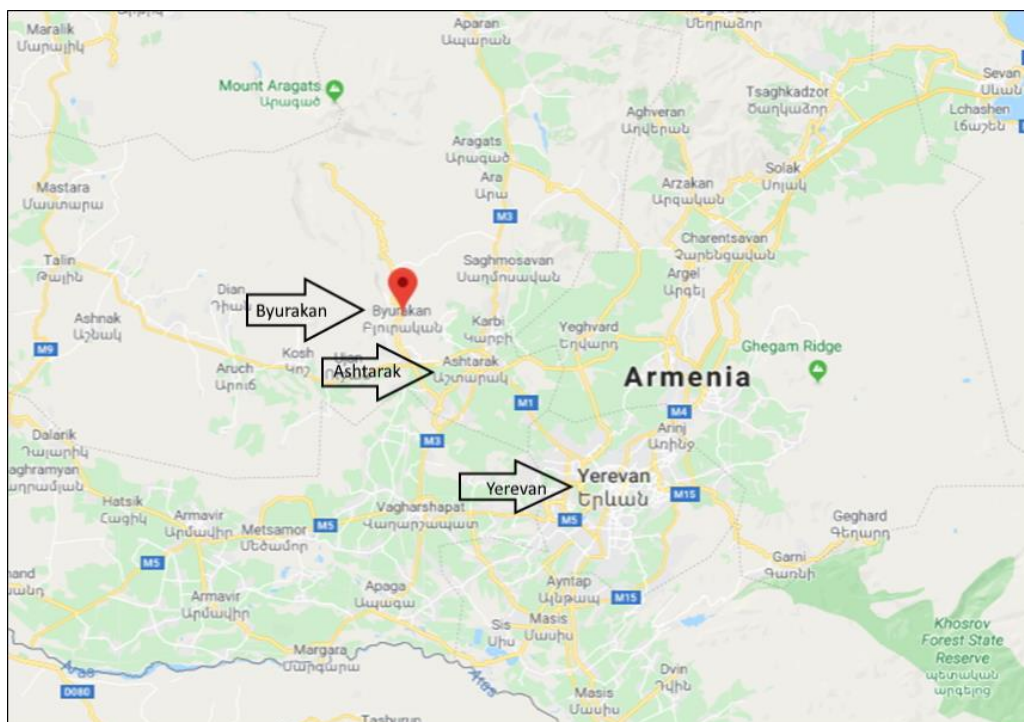
Vi møder præsten som kun har været ansat kort tid i Byurakan. Hans navn er Mkhitar Aharonyan. Det er lørdag. En stor begivenhed skal finde sted i kirken om lidt. Det myldrer med forældre og børn i kirken og omkring kirken. Alligevel har han tid til at modtage os. Han præsenterer os for to lærere og nogle frivillige der underviser børnene i villaen. Vi fornemmer en stor glæde blandt børn, forældre, frivillige og præst – her er noget vigtigt at samles om, og man har det godt med hinanden. Her går det op for mig at jeg har mødt ham for et par år siden på et besøg i Yerevan. Vores projektleder Nane havde inviteret os med til en

3 Mona Westh i samtale med præsten

begivenhed i teatret. Det viste sig at være et stævne for Light to Kids-søndagsskolerne. Der var lejet en rigtig teatersal der nu var fyldt med børn. Søndagsskolen fra byen Ashtarak med drama og musik som den ugentlige aktivitet skulle opføre en forestilling om Jesu liv. Og hvilken forestilling! Scener fra hele Jesu liv blev gennemspillet. Der var mange stærke optrin, men jeg husker særlig én scene. Jesus kommer vandrende med sine tolv disciple ind i en by, og livet i byen stopper. Et barn råber: Jesus! og løber hen til ham og bliver samlet op. Også korsfæstelsen blev fremstillet. En fjortenårs pige knæler ved korset og synger en tilbedelsessalme fra den armenske ortodokse liturgi. Så stærkt, smukt og gribende. Hvem havde skrevet stykket og stået for koreografien? Det havde Mkhitar Aharonyan, præsten i Ashtarak. Og, tænk, det var ham der nu var blevet præst her i Byurakan! Lad os takke og bede for søndagsskolearbejdet i Byurakan, den visionære præst, medarbejderne og de mange familier der er i berøring med evangeliet!

Hanne Frøkjær-Jensen, bestyrelsesmedlem

Tak for økonomisk støtte:

Bankoverførsel

Til bankoverførsler benyttes
reg.nr. 0994 og kontonummer
9007415

Mobilepay: 72105

Formand: Sognepræst René Vejen Jensen, Præstebakken 16, 7480 Vildbjerg
tlf. 97 13 26 99, e-mail: rvj@km.dk

Kontor og økonomi: Dansk Armeniermission, Katrinebjergvej 55, 8200 Aarhus N
tlf. 86 16 63 00, e-mail: armenien@privat.dk